

Döderhults

Församlingsblad

Nr 3 • 2011

Små och stora
i Påskallaviks kyrka

Tack!

När min familj och jag kom till Döderhult för tjugoåttå år sedan var det – nu kan det sägas – egentligen för en kortare period. Det hade varit en del bekymmer i församlingen, och när det hela väl stabiliserat sig – sades det – skulle kanske andra uppdrag vänta på oss.

Så blev det inte. Vi behövde varken påminna oss själva eller andra om den bakomliggande tanke som en gång fanns. Döderhults församling har under snart tre årtionden berett oss stor glädje och det är med ödmjuk tacksamhet som vi tänker tillbaka på de många år som vi fått vara ert prästfolk, och på den förmån som det innebär, att vi alltså får bo kvar hos er. En och annan propå om andra uppdrag har väl dykt upp under vår tjugoåttååriga resa, men vid närmare eftertanke har vi varje gång känt att det är i Döderhult vi har vår uppgift.

Och har vi betytt något för någon, är det ingenting i jämförelse med vad ni, kära församlingsbor och andra gudstjänstfirare i Döderhult, betytt oss.

Högmässor och andra gudstjänster har varit en ständig källa till inspiration. Naturligtvis har det inte minst gällt Döderhults kyrka med dess rika gudstjänstliv. Med förväntan har jag gått till högmässan söndag efter söndag, år ut och år in, och upplevt samma högtid, samma heliga möte och samma känsla av förnyelse och uppbyggelse. De tusentals (!) *dopfamiljer* som jag mött under dessa snart trettio år har ofta varit häpnadsväckande öppna för det som kyrkan förmedlar i dopet, och jag har inte så sällan stimulerad av deras intresse kört eller cyklat hem från det förberedande samtalet med dem, även om det naturligtvis ibland har hänt att jag har återvänt bekymrad över

” Och har vi betytt något för någon, är det ingenting i jämförelse med vad ni, kära församlingsbor och andra gudstjänstfirare i Döderhult, betytt oss.

Foto Håkan Englund

den ringa förståelse för vad dopet egentligen handlar om som mött mig. Någon gång har det föresvävat mig, att man kanske borde avråda från dop – men varje gång den tanken kommit för mig har den genast parerats av tanken på att barnet inte ska förvägras dopet på grund av att föräldrarna möjligen haft sina tankar på annat än dopets egentliga innebörd Med *konfirmander* har jag haft både bataljer och högtidsstunder – och både det ena och det andra har lärt mig mycket! De många *brudparen*, som sökt sig till oss, har ibland haft agendan nästan färdigskrivna när de kommit för att

möta mig inför vigseln, vilket ibland har skapat en något ansträngd situation i det förberedande samtalet, men mycket sällan har det varit särskilt svårt att ha synpunkter på agendan utifrån förutsättningen att det faktiskt är en *kyrklig* handling. Kanske har samtalen i de många *sorgehusen*, inom och utom församlingen, hört till det som tydligast satt sina spår hos mig. Det säger sig självt att jag fått göra både fromma och mindre

fromma den sista tjänsten, men praktiskt taget varje gång har det kunnat ske med respekt för en människas levnadsöde. Ibland har jag kanske haft anledning att i griftetalet nämna också sådant som inte precis varit smickrande, men bilden av en människa får inte förfelas av halvsnaningar och fromt prat. Även när det någon enstaka gång varit mindre fördelaktiga öden, har jag haft anledning att erinra om, att ingen av oss vet något om vad en människa inom sig har att kämpa mot, och att vi därför inte har rätt att vara domare eller bedömare av andra människor. Jag kan i dag naturligtvis inte återge namnen på de tusentals som jag förrättat begravningsgudstjänst för, men frågan är om jag inte kommer ihåg flertalet levnadsöden ...

I ett tidvis mycket intensivt tempo – där också Växjö stift och en del uppdrag utanför stiftet gjort in-teckningar i den tillgängliga tiden – har min familj varit ett avgörande stöd. Församlingens förtroendevalda har med stor respekt för kyrkoherdens uppgift gett mig allt det stöd jag har kunnat tänka mig. Men utan mina närmaste medarbetare hade knappast något av det pastorala program, som vi kunnat genomföra dessa år, varit möjligt. Jag hävdar

med envishet, att jag själv egentligen bara kan *en* sak riktigt bra: Jag kan rekrytera bra folk! Präster, kyrkomusiker, barn- och ungdomsledare, kanslipersonal, diakonifolk, vaktmästare och värdinnor i våra församlingslokaler har utgjort ett unikt och väl sammanhållet arbetslag. Att nämna någon enda av dem skulle egentligen kräva att många blir nämnda ... Men visst kunde jag börja: Jan, Jonas, Gunilla, Thomas, Kerstin, Solweig, Inge, Birgitta, Yvonne, Laila, Hans & Hans, Anders, Håkan & Håkan, Jeanette, Carla, alla de dugliga pastorsadjunkterna och de sista årens kontraktsadjunkter som gått vidare till andra tjänster... ja, det är nog bäst att jag sätter stopp, för många väldigt många fler skulle nämnas.

På tavlan med kyrkoherdelängden, från medeltiden och framåt, ovanför sakristidörren i Döderhults kyrka, är nu året 2011 inskrivet som mitt sista år som er herde. Jag känner en ödmjuk tacksamhet över att oförtjänt ha hedrats med att få vara en länk i en kedja av Herrens tjänare i denna församling ända sedan medeltiden – några av dem på sin tid framstående präster i det gamla Kalmarstiftet, t ex Anton von Zaltzen, personlig själavårdare i fält hos Karl XII, prosten och teologie doktor Jonas Carlstedt, pådrivande vid tillkomsten av Oskarshamns stad, och så – naturligtvis – den legendariska prosten Jonas Arbman, som i femtio år tjänade Döderhults församling, fortfarande hågkommen av de äldsta församlingsborna när jag kom till församlingen. Och jag tänker då på det skriftord som min vigningsbiskop, Sven Danell i Skara, talade över vid min prästvigning i maj 1968. (Han använde sig av den bibelöversättning och det bibelord som använts när han prästvigdes på dagen 40 år tidigare:) *Mig har barmhärtighet vederfarits.* (1 Tim 1:13) Dessa år har bekräftat apostelns ord i mitt och min familjs liv: Det har varit en Guds nåd och barmhärtighet att få vara er präst i nästan trettio år.

*Er tillgivne
Leif Norrgård*

Omslagsfoto: Håkan Helleberg

Tornfasaden i Påskallavik skadad

Vad har hänt med tornfasaden på Påskallaviks kyrka? undrar förbipasserande. De flesta i Påskallavik vet nog svaret. Efter tre dygns intensivt regnande i slutet av november i fjol slog kylan och vinden från havet plötsligt till. Det frös i den genomvåta putsen och så föll den av i stora sjok. "Ingen fasadputs i världen klarar sådant" säger de sakkunniga församlingen konsulterat. Olyckan drabbade dess värre också ett antal kustnära villor i våra trakter.

Naturligtvis kan det inte se ut på detta sätt i längden. I dessa dagar planerar vår fastighetsansvarige, Lars Klangh, för reparation av den skadade fasaden. Men arbetet kräver precis rätt väderlek – inga kalla nätter! – så vi hoppas att vi fram mot höstkanten ska kunna få se den vackra kyrkan med intakt tornfasad igen.

Prosten Leif Norrgård tar avsked

**söndagen den 29 maj
i Döderhults kyrka kl 11.00**

KYRKOKÖREN & GOSPELKÖREN
Efteråt måltid för alla i församlingshemmet
eller (vid lämpligt väder) på planen framför församlingshemmet.

Det finns ingen genväg ...

Foto: Bertil Josefsson

Distriktsprästen i Kristdala och Påskallavik Håkan Helleberg reflekterar efter Långfredag och Påskdag ...

Det händer att jag ibland möter människor som har den bestämda åsikten, att det inte går att tro på en Gud som är så grym att Han offerar sin Son ...

Vad svarar man på det? Jag kan för all del försöka med att Guds handlande inte kan värderas enligt mänskliga preferenser. Men inte känner jag mig tillfreds med en sådan förklaring.

Jag skulle snarare vilja säga: Vad har jag för val? Jag erkänner ju en Gud. Kan jag då bestämma hur min Gud ska se ut? Blir då inte Gud bara en spegelbild av mitt ego. Min erfarenhet säger mig, att om det är något som står i vägen för uppståndelsen så är det jag.

Men det finns ingen genväg till Uppståndelsen.

En fråga som jag måste ställa är: Hur ofta betraktar jag korset? Försöker jag uttröna ansiktsdragen hos

den Korsfäste? Eller viker min blick undan? I så fall – varför? Är det för smärtsamt? Har jag någon del i Jesu död på korset?

Svaret är Ja! Det är ett svar som jag vill utveckla med min själavårdare.

Jag har en erfarenhet av att vi alla måste igenom vår egen korsdöd. Förr kan vi inte förnimma uppståndelsens ljus. Vägen ser kanske inte likadan ut för alla. Men till uppståndelsen finns det ingen genväg ...

Vi måste vandra kärlekens väg och vi måste göra det om och om igen. Till den vandringen har vi fått en gåva som heter *Kyrkoåret*. Det är gåva vi fått för att kunna utvecklas som människor. Inte för att bli den jag vill. Utan för att bli den Gud vill att jag ska vara. Här kan det finnas en intressekonflikt. Jag och Gud vill kanske inte detsamma.

Men jag har inget val. Det finns ingen genväg till uppståndelsen.

Håkan Helleberg

Sista ärkebiskopsbesöket ?

Ärkebiskop emeritus Gunnar Weman har flera gånger de senaste åren besökt Döderhult och lett vår högmässa och predikat. Han gjorde (enligt eget utsago) ett "sista" sådant besök på Femte söndagen i Fastan i år.

Han säger sig nu "börja bli till åren" och kommer att minska på sina åtaganden. Denna gång predikade han i högmässan, som han också ledde, och vid kyrklunchen efteråt talade han om det som just nu, enligt hans mening, är angeläget i Svenska kyrkan. Ärkebiskopen manade oss att hålla fast vid kyrkans historiska tradition, på det sätt som Döderhult blivit känt för, och uttryckte bekymmer för vissa församlingssammanslagningar och varnade för "kyrklig stordrift".

Foto: Allan Lindholm

Ärkebiskopen överlämnade också vid lunchen en bokgåva till prosten Leif med tack för "många år av inspiration som han förmedlat långt utöver Döderhults församling".

Gunnar Weman är teologie doktor, han var kyrkoherde i Sigtuna från slutet av 1960-talet, biskop i Luleå från senare delen av 1980-talet och Sveriges ärkebiskop sina sista år i aktiv tjänst.

Unga kyrkotjänare på pilgrimsfärd

På vårkanten reste ett trettiotal av våra ministrar – unga medtjänare i våra gudstjänster – på en pilgrimsresa till den engelska pilgrimsorten Walsingham.

Dagarna präglades av både glädje och allvar. Och våra unga medarbetare fick lära känna vår engelska systerkyrka och framför allt den del av den engelska kyrkan som är präglad av traditioner och fromhet av samma slag som de mött hemma i

Döderhult. Ledare var kantor Thomas och prosten Leif. På bilden syns ungdomarna samlade med sina ledare strax efter en av dagarnas gudstjänster.

Förtroendevalda och personal samtalade om framtiden

Under ett par dagar i slutet av april möttes en grupp ur vår förtroendemannakår och en grupp av vår personal på Wallby Säteri och kursgård i Skirö, inte långt från Vetlanda.

Dagarna präglades bl a av samtal och tänkande kring det generationsskifte som förestår i vår församling. Bland föreläsarna fanns prosten Peter Åström. På 1990-talet var han prostens Leifs adjunkt och han berättade nu om sin tid hos oss och om vad han i dag tänker, när han tänker på Döderhult, och vad han från sitt perspektiv menar om Döderhults framtid. På bilden är deltagarna i "minikonferensen" samlade utanför kursgården.

Märkliga ting i våra kyrkor

Magnusson-orgeln i Påskallaviks kyrka

Påskallaviks kyrkas äldsta inventarium är den nuvarande kororgeln, inköpt för medel som 1865 hade insamlats av en arbetskrets kring kyrkan. Den är byggd av den legendariske orgelbyggaren, bonden, konstnären och poeten Johannes Magnusson i Nässja by i Lemnhults socken.

Magnusson var född 1804. Han föddes i ett enkelt bondehem och fick mycket begränsad skolgång, men visade snart prov på stor skicklighet inom många områden. Hans boksamling var imponerande och han uppehöll under

senare år privat korrespondens med den betydligt yngre kung Karl XV. Han målade altartavlor till ett par småländska kyrkor och byggde tjugotre kyrkorglar av mycket hög klass, några är än i dag i bruk. En av dessa är den lilla kororgeln i Påskallaviks kyrka. Han poesi, med dragnings åt naturlyrik, finns dock inte i tryck.

Foto: Leif Norrgård

Kyrkkistan i Döderhult

De flesta regelbundna kyrkosökare i Döderhults kyrka har många gånger sett den gamla kyrkkistan – tillkommen på 1700-talet – som numera har sin plats i vapenhuset.

Kistan är utförd på det sätt som var gängse i våra kyrkor i en gångens tid – den är således försedd med tre lås. Till varje lås finns en nyckel och på den tid det begav sig hade kyrkoherden en av dem, och de två kyrkvårdarna var sin. Kyrkoherdens och de två kyrkvårdarnas närvaro krävdes alltså för att kyrkkistan skulle kunna öppnas. På så sätt fanns det tre personer som bevakade varandra när den öppnades.

I den förvarades kyrkans silverkärl och kyrkans textilier och även en gång i tiden kyrkans kontanta kassa. Det säger sig självt att ingen ensam skulle få lov att öppna kistan. Där fanns ju som regel hela kyrkans kontanta förmögenhet och det stöld-

begärliga kyrksilvret, liksom textilier, som på den tiden gick att avyttra.

I en gångens tid kunde problem uppstå om t ex en av kyrkvårdarna inte infann sig när man skulle fira nattvard. Då kunde man inte komma åt kyrksilvret; och det hände att en pålyst nattvardsgång då fick inställas.

I dag förvaras kyrksilvret i kassavalv och textilerna, som numera knappast betraktas som särskilt stöldbegärliga, förvaras

inte längre bakom lås. I kyrkkistan förvaras numera enbart en del gamla föremål, som knappast betraktas som stöldbegärliga, men för vilka ingen annan plats finns.

En liknande kyrkkista finns i Kristdala kyrkas sakristia.

Foto: Leif Norrgård

Kerstin känner sig ofta som ”en ny människa” efter körövningarna

Kerstin Nordlinder är rektor i ett av grundskolans rektorsområden i vår kommun. I Döderhults församling har vi lärt känna henne som korist i kören Corales. Med sin framlidne make kom hon från Stockholm till Oskarshamn på 1970-talet – för att, kanske under en kortare period, pröva på att arbeta i en småstad. Annars har Kerstin har sina rötter på Mälardalen i Stockholm och hon växte upp i Hässelby.

Oskarshamn

Varför blev det just Oskarshamn?

- När Sten, min framlidne make, och jag hade avslutat våra utbildningar – det var på 1970-talet – var det ont om lärartjänster i Stockholm. Vi tänkte väl att det kunde vara trevligt att pröva på att arbeta i en småstad, särskilt som den låg nära kusten och båda var intresserade seglare. Men vi tänkte oss nog att det skulle vara för en kortare tid. Men vi blev kvar här. Sten blev så småningom gymnasiektor och själv är jag nu rektor i ett av kommunens rektorsområden.

Pedagoger och politiker

Att vara rektor är väl ett mycket speciellt uppdrag? Det handlar väl inte enbart om pedagogik och undervisning?

- Så är det, som rektor är man ju ett slags mellanhand mellan den pedagogiskt utbildade personalen och den politiskt tillsatta skolläningen.

Är det inte mellan pedagogerna och den politiska ledningen som konflikterna ofta uppstår?

- Det är kanske inte så underligt. Politikerna har ju sitt budgetansvar och pedagogerna vill naturligtvis ha så stora resurser som möjligt för sitt viktiga arbete. För mig, fortsätter Kerstin, är det en självklarhet att vi ska arbeta med de resurser som vi faktiskt har. Man kan naturligtvis som lärare alltid drömma om större resurser, men det är vår uppgift att göra det bästa möjliga med de resurser som vi blir tilldelade.

Livet förändras

För fem år sedan avled din make.

Hur har ditt liv förändrats?

- Det är klart att det till en början var en fullständig katastrof i min tillvaro. Sjukdomsförloppet var ju mycket hastigt så familjens beredskap var egentligen obefintlig. Men efter hans död insåg jag att jag också nu måste ”göra det bästa möjliga” och för mig handlade det dels om att snabbt komma tillbaka till mitt arbete och dels att hitta samtalspartners som hade likartade upplevelser. Och att få samtala med jämnåriga, som upplevt detsamma som jag, blev en stor hjälp för mig –

liksom deltagandet i församlingens sorgegrupp.

Kerstin berättar också, att hon numera funnit en ny livskamrat.

- Han är änkeman och är en av mina grannar. Och vi fann varandra under samtal om våra sorgeupplevelser.

Körsången

Och så var det här med kören. Hur kom det sig att du engagerade dig i den?

- Jag hade faktiskt sjungit i kyrkokör tidigare; i Hässelby församling var jag som ung med i flickkören och mor tog mig också med till kyrkokören. Och det kändes lockande när Döderhults församling inbjöd till en kör ”med enklare repertoar”.

Men för en hårt arbetande person, som en rektor, innebär väl engagemanget i kören inteckningar i den lilla fritid man har?

- Så är det naturligtvis och visst kan det ibland ta emot, när man ska iväg till en körövning. Men faktum är att jag efteråt alltid känner mig uppmuntrad och stimulerad av körarbetet. Jag känner mig nästan som en ny människa efter körövningarna.

Med det uppmuntrande beskedet avslutas vårt samtal. Tack, Kerstin, det där sista kändes stimulerande också för den som gjorde intervjun.

Text och bild: LN

Biskop Jan-Olof Johansson tar emot vår nye kyrkoherde Anders Byström

söndagen den 28 augusti kl 10.00

*Våra körer * Samkväm för alla

Ett stycke Bockara-historia

På höstkanten i fjol genomfördes en kyrkogårdsvandring på Bockara kyrkogård. Även om det nu snart har gått ett år sedan den genomfördes uppmärksammar församlingsbladet här några av de gravar vid vilka man stannade och de levnadsöden som komminister Anders Duvlund lyfte fram. En ny vandring planeras kommande sommar.

Anders Duvlund leder kyrkogårdsvandringen.

Väktare i Guds hus

Man började med att nämna kyrkans förste vaktmästare (från 1940-talet och framöver), den legendariske *Aron Svensson*. Under de första åren hade han endast några få veckotimmars tjänst, men skötte kyrka och kyrkogård med stor omsorg och förmodligen vida utöver vad han egentligen hade betalt för. Han var inte utan humor och man får kanske om honom säga, att han ibland förhöll sig mentalt på ett visst avstånd från den allvarliga sysselsättning som var kyrkväktarens och "dödgravarens".

Kyrkans förtroendemän

Sedan kom turen till den av kyrkans förtroendemän, som förmodligen satte de djupaste spåren i Bockara: *Tore Nilsson*. Till yrket var han virkesmästare, och även om han skötte sitt yrkesarbete mönstergillt så var det kyrkan som upptog en stor del av hans tid och hans engagemang. När prosten Leif höll griftetalet över honom sade han bl a: Det gick inte att tänka på Tore utan att tänka på Bockara kyrka och inte att tänka på Bockara kyrka utan att tänka på Tore ...

Tore var kyrkvärd, kyrkorådsledamot, fastighetsansvarig i Bockara kyrkodistrikt, söndagskollärare, initiativtagare till Bockara församlingshem och "extravaktmästare" i kyrkan och av alla betraktad som "kyrkans man" i Bockara samhälle. Att han också var Bockara samhälles förtroendemän och var pådrivande när Hembygdsgården Petter-Larsgården kom till vet de flesta Bockara-bor, ävensom att utan honom hade knappast "Boken om Bockara" kommit till. I sin kyrkliga inriktning var Tore konservativ och tillresande präster lärde sig snart respekt för den i trosfrågor mycket tydliga kyrkvärden. Samtidigt var han öppen för förändringar i gudstjänsttraditionerna – tydligast märktes det i hans aktiva stöd för ett flitigare nattvardsfirande.

Tjänare på heligt rum

Två prästgravar finns på Bockara relativt sentida kyrkogård. Den

första öppnades för sedermera kyrkoherden *Sven Malcus*, som hade sin sista tjänst i Misterhult i Linköpings stift och som var en av de första prästerna som på 1940-talets senare del och början av 1950-talet hade fast tjänst i Bockara samhälle. Han var född 1923 och prästvigdes 1945. På grund av sin mycket konservativa kyrkliga inriktning blev befodringsgången motig för honom. Han förrättade gudstjänsten i Bockara kyrka med ett slags gammaldags högtidlighet, kanske så som han upplevt sin barndoms gudstjänster i Göteborg, och hans predikan kännetecknades av ett relativt ålderdomligt språk. I förkunnelsen betonade han särskilt Kristi ställföreträdande död för oss syndare. Han vilar på Bockara kyrkogård i samma grav som sin maka och makarnas minderåriga dotter.

Den andra prästgraven öppnades för sedermera kyrkoherden *Axel Armdal* och i den vilar också hans maka. Axel utbildade sig först till pastorsdiakon – ett mellanting mellan lekmanapredikant och diakon, en tjänst som inte längre finns – och läste sedan vidare och prästvigdes 1954. Han hade sin första prästtjänst i Bockara. Axel Armdal var en ödmjuk och ganska lågmäld Herrens tjänare – men vann genom sitt sätt många förtroende. Efter Bockara-tiden hade han flera andra tjänster och avled hastigt som kyrkoherde på Öland, men han behöll sin "första kärlek" till Bockara och på Bockara kyrkogård vilar han och hans maka.

Barnens vän

Bland kyrkans frivilliga medarbetare, som fått sin grav på Bockara kyrkogård, finns *Iris Ericsson*. Hon var kommen från mellansverige, hade sin bakgrund i Frälsningsarmén, och flyttade på grund av äktenskap relativt sent i livet till Bockara. Hon behöll medlemskapet i Armén och tillhörde Högsby-kåren livet ut, men i Bockara var det i Svenska kyrkan hon gjorde sin insats. Hon fattades praktiskt taget aldrig i kyrkan och vid nattvardsbordet, under många år

Kyrkogårdsvandring i Döderhult i sommar

var hon söndagsskollärare i Bockara kyrka och långt uppe i sin ålders höst var hon en flitig hembesökare hos ensamma och avsidestagna. Även när hon de sista åren hade svårt att förflytta sig med sin rullator visste man att hon skulle dyka upp med tröstande ord när någon blivit ensam eller drabbats på annat sätt. Hon blev *ett* med Bockara samhälle, trots att hon relativt sent hade flyttat in i samhället.

Det var som sagt snart ett år sedan vandringen genomfördes. Som framgår av kyrkokalendern i detta församlingsblad så planeras ytterligare en sådan i Bockara lördagen den 13 augusti, då man stannar inför andra gravar.

Frida

Lördagen den 6 augusti genomförs en kyrkogårdsvandring på Döderhults kyrkogård. Den kommer att ledas av prosten Leif Norrgård, som den veckan tar ett vikariat i församlingen.

Det blir denna gång "kyrkans tjänare" som kommer att uppmärksammas – t ex de bemärkta prostarna Carlstedt och Arbman, men också mindre kända präster som klockarprästen Pihlblad, som var skollärare, präst och sjukvårdkunnig – och som tog emot sina patienter på komministerbostället Klockarbacken – och som bl a är ihågkommen för att han testamenterade medel till Döderhults kyrkas tornur.

Gravvård rest efter Doktor Carlstedt – kyrkoherde och prost i Döderhult och Oskarshamn 1850-1883.

Alf Johansson i Mönsterås blir vår nye prost

När Leif Norrgård lämnar kyrkoherdetjänsten i Döderhult lämnar han också uppdraget som kontraktsprost i vår del av Växjö stift.

Uppdraget som kontraktsprost hör dock inte med någon självklarhet samman med kyrkoherdetjänsten i Döderhult, utan är ett uppdrag som biskopen personligen utnämner en präst till, efter att en omröstning genomförts bland prästerna, och biskopen "hört" ansvariga inom det område det gäller. Kontraktsprosten är biskopens personlige representant inom det område för vilket han/hon har ansvar (området kallas kontrakt).

Denna gång har ingen omröstning genomförts, utan prosten

Leifs efterträdare som kontraktsprost, kyrkoherde Alf Johansson i Mönsterås, har fått ett tidsbegränsat förordnande fram till kommande årsskifte, då man räknar med att en ny indelning av stiftet ska vara klar.

Alf Johansson var tidigare kanslichef i Växjö stift och innan dess kyrkoherde och prost i Norra Möre kontrakt, dvs området kring Kalmar.

Prosten Alf lyckönskas och vi tar med glädje emot honom som vår kontraktsprost. Formellt tillträder han som kontraktsprost den 1 juli, då Leif lämnar sina tjänster.

DÖDERHULTS KYRKA

Maj

- 29 **Bönsöndagen**
11 Högmässa. Prosten Leif Norrgård avskedspredikar. Gospelkören och kyrkokören. Måltid för alla vid församlingshemmet (vid olämpligt väder inomhus).

Juni

- 2 **Kristi Himmelf dag**
9 Högmässa på planen framför församlingshemmet, HH. m fl. Kyrkokören. Kyrkkaffe.
- 4 **Lördag**
18 Helgsmålsbön på Ekersro, HH. (*Under sommaren firas högmässan kl 10*)
- 5 **Söndag före Pingst**
10 Högmässa, HH.
- 8 **Tisdag**
20 Musik i sommarkväll: Anna Steirud (flöjt) och Attila Gracza (flygel)

- 11 **Lördag**
18 Helgsmålsbön på Ekersro, D.

- 12 **Pingstdagen**
10 Högmässa, D.

- 18 **Lördag**
18 Helgsmålsbön i Stillhetens kapell, D.

- 19 **Heliga Trefaldighets dag**
10 Högmässa, N.

- 24 **Midsommarafton**
17 Midsommarfirande i Hycklinge. Inledning: HH.

- 25 **Midsommardagen**
10 Högmässa på Ekersro, N. Kyrkkaffe.

- 26 **Johannes Döparen**
10 Högmässa, D.

Juli

- 3 **Andra efter Trefaldighet**
10 Högmässa med inträdespredikan av kyrkoherde Anders Byström. "Förstärkt" kyrkkaffe.

- 10 **Tredje efter Trefaldighet**
10 Högmässa, HH.

- 14 **Torsdag**
20 Musik i sommarkväll: Ulf Samuelsson spelar på kyrkans orglar. ABy.

- 17 **Fjärde efter Trefaldighet**
10 Högmässa, ABy.

- 21 **Torsdag**
20 Musik i sommarkväll: Karin Skoog, Henryk Hofman och Gunilla Andersson. ABy.

- 24 **Apostladagen**
10 Högmässa, HE.

- 28 **Torsdag**
20 Hamnfestivalen: Gospelkören på Brådholmen.

- 31 **Sjätte efter Trefaldighet**
10 Högmässa, N.

Augusti

- 6 **Lördag**
17.15 Kyrkogårdsvandring, N. "Döderhultspräster". Avslutning i Stillhetens kapell.

- 7 **Kristi Förkl dag**
10 Högmässa, N.

- 14 **Åttonde efter Trefaldighet**
10 Högmässa, HE.

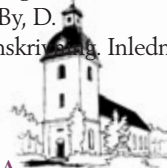
- 21 **Nionde efter Trefaldighet**
10 Högmässa, D.

- 28 **Tionde efter Trefaldighet**
10 Kyrkoherdemottagning och högmässa. Kyrkoherde Anders Byström installeras i sin tjänst. Biskop Jan-Olof Johansson m fl. Kyrkokör och gospelkör. Samkväm i församlingshemmet.

September

(Vi återgår till kl 11 som ordinarie högmässotid)

- 4 **Elfte efter Trefaldighet**
11 Högmässa, ABy, D.
18 Konfirmandinskrivning. Inledning i kyrkan.

KRISTDALA KYRKA

Maj

- 29 **Bönsöndagen**
11 Prosten Leif Norrgård avskedspredikar i Döderhults kyrka. Samkväm. Kyrkskjuts från Kristdala kyrkplats kl 10.15. Åter efter samkväm.

Juni

- 2 **Kristi Himmelf dag**
9 Friluftsgudstjänst i Hembygdsparken, kyrkoherde Arnold Arvidsson. Trumpet: Hans Ersson. Vid regn: I Hembygdsgården.

- 5 **Söndag före Pingst**
13 (obs tid!) Friluftsgudstjänst i Bråbo, HH. Kristallen och Intervalen.

- 12 **Pingstdagen**
11 Högmässa, HH, PRO-kören. Efteråt födelsedagsfest för Kristdalas 80-åringar och äldre.

- 19 **Heliga Trefaldighets dag**
11 Gudstjänst, HH. Sång: Gudrun Johansson.

- 25 **Midsommandagen**
14 Friluftsgudstjänst i Röstorp, HH.

- 26 **Johannes Döparen**
Sammanlyst till Döderhult.

Juli

- 3 **Andra efter Trefaldighet**
14 Gudstjänst i Fridhems kapell, Ishult. Gertrud Lindholm.

- 7 **Torsdag**
19.30 Musik i sommarkväll: Cim Frode.

- 10 **Tredje efter Trefaldighet**
11 Högmässa. Inträdespredikan av vår nye kyrkoherde Anders Byström. Kaffe på kyrkbacken.

- 14 **Torsdag**
19.30 Musik i Fridhems kapell: Gruppen Sommarvind.

- 17 **Fjärde efter Trefaldighet**
11 Högmässa, HH.

- 21 **Torsdag**
19.30 Musik i sommarkväll med Marie Söderberg och Anders Johansson.

- 24 **Apostladagen**
14 Gudstjänst i Krokshult, HH.

- 28 **Torsdag**
19.30 Musik i Fridhems kapell: Josef Johansson & Sara Karlsson.

- 31 **Sjätte efter Trefaldighet**
11 Högmässa, HE..

Augusti

- 7 **Kristi Förkl dag**
16 Högmässa, HE.

- 14 **Åttonde efter Trefaldighet**
18 Gudstjänst i Stensö kapell, HE.

- 21 **Nionde efter Trefaldighet**
18 Högmässa i Stensö kapell, D.

- 26 **Fredag**
20 "Fredagsmusik" i kyrkan. Kristdala och Påskallaviks kyrkokörer, instrumentalister.

- 28 **Tionde efter Trefaldighet**
10 Kyrkoherdemottagning och högmässa i Döderhults kyrka. Kyrkoherde Anders Byström installeras i sin tjänst. Biskop Jan-Olof Johansson. Samkväm. Kyrkskjuts från kyrkplatsen i Kristdala kl 10.15. Åter efter samkväm.

September

- 4 **Elfte efter Trefaldighet**
11 Gudstjänst med konfirmandinskrivning, HH. Kristallen.

BOCKARA KYRKA

Maj

29 **Bönsöndagen**
11 Prosten Leif Norrgård avskedspredikar i Döderhults kyrka. Samkväm. För kyrkskjuts ring Carla Nilsson, tel 521 61.

Juni

2 **Kristi Himmelsf dag**
Sammanlyst till Döderhult.
5 **Söndag före Pingst**
18 Enkel gudstjänst med Håkan Helleberg och en gitarr,
12 **Pingstdagen**
18 Ekumenisk högmässa, HH. Predikan: Torbjörn Helmner. Sång. Samkväm.
19 **Heliga Trefaldighets dag**
10 Gudstjänst, veniat Kjell Quarfot.
26 **Johannes Döparen**
14 Gudstjänst vid Petter Larsgården, HH.

Juli

3 **Andra efter Trefaldighet**
Sammanlyst till Döderhult.
10 **Tredje efter Trefaldighet**
18 Högmässa. Inträdespredikan av vår nye kyrkoherde Anders Byström. Kaffe på kyrkbacken.
17 **Fjärde efter Trefaldighet**
18 Högmässa, ABy.
24 **Apostladagen**
18 Gudstjänst, HE.
31 **Sjätte efter Trefaldighet**
18 Högmässa, N.

Augusti

3 **Onsdag**
19 Kvällskonsert med Bleck Out.
7 **Kristi Förkl dag**
18 Högmässa, N.
11 **Torsdag**
19 Sång och musik med David och Desiree Unger.
13 **Lördag**
17.15 Kyrkogårdsvandring, D. Avslutning med helgsmålsandakt.
14 **Åttonde efter Trefaldighet**
Sammanlyst till Döderhult.
18 **Torsdag**
19 Sång och musik med Lisa Blixt och Ann Hultman.
21 **Nionde efter Trefaldighet**
18 Högmässa, HE.
28 **Tionde efter Trefaldighet**
Sammanlyst till Döderhult. Vår nye kyrkoherde tas emot och installeras i sin tjänst. Biskop Jan-Olof Johansson. Samkväm. För kyrkskjuts ring Carla Nilsson, tel 521 61.

September

4 **Elfte efter Trefaldighet**
18 Gudstjänst med konfirmandinskrivning, HE.

PÅSKALLAVIKS KYRKA

Maj

29 **Bönsöndagen**
11 Prosten Leif Norrgård avskedspredikar i Döderhults kyrka. Samkväm. För kyrkskjuts ring Ingemar Myrbäck, tel 914 22.

Juni

2 **Kristi Himmelsf dag**
Sammanlyst till Döderhult.
5 **Söndag före Pingst**
11 Högmässa, D.
12 **Pingstdagen**
18 Musik i försommartid, HE. Vokalensemble. Observera tiden!
17 **Fredag**
23 Midnattskonsert. Påskallaviks och Kristdala kyrkokörer, instrumentalister. Ledare: Jeanette Hedlund.
19 **Heliga Trefaldighets dag**
16 Gudstjänst vid (i) Callerströmska hammagasin, HH. Tag gärna med kaffekorg. Visning av utställningarna i magasinet.
24 **Midsommarafon**
14 Midsommarfirande. Se annonsering.
25 **Midsommardagen**
Sammanlyst till Döderhult.
26 **Johannes Döparen**
18 Enkel gudstjänst med Håkan Helleberg och en gitarr.

Juli

3 **Andra efter Trefaldighet**
16 Högmässa, HH.
6 **Onsdag**
19.30 Musik i sommarkväll: Sven-Åke, Lars-Åke & Bengt.
10 **Tredje efter Trefaldighet**
15 Gudstjänst vid Röde Gubbens stuga, HH.
13 **Onsdag**
19.30 Musik i sommarkväll. Rasmus Ringborg & Samuel Edvardsson Wigervall m fl.
17 **Fjärde efter Trefaldighet**
15 Gudstjänst på Runnö. HH. Kl 14 avresa från hamnen. Medtag kaffekorg.
20 **Onsdag**
19.30 Musik i sommarkväll med Marie Söderberg och Anders Johansson.

24 Apostladagen

16 Gudstjänst, Inträdespredikan av vår nye kyrkoherde Anders Byström- Kaffe på kyrkbacken.

31 Sjätte efter Trefaldighet

16 Gudstjänst, HE.

Augusti

7 **Kristi Förkl dag**
11 Högmässa, HE.
14 **Åttonde efter Trefaldighet**
11 Högmässa, D.
21 **Nionde efter Trefaldighet**
17 Ekumenisk gudstjänst vid Källströmshäraden. Döderhults gospelkör. Vid olämpligt väder i Påskallaviks kyrka.
28 **Tionde efter Trefaldighet**
10 Sammanlyst till Döderhult. Vår nye kyrkoherde Anders Byström tas emot. Biskop Jan-Olof Johansson. Samkväm. För kyrkskjuts ring Ingemar Myrbäck, tel 914 22.

September

4 **Elfte efter Trefaldighet**
19 Ekumenisk gudstjänst vid Ångkransbrottet, Vånevik. Medarr: "Hård Klang", HH, D, Thor-Björn Bastås, Kyrkokören, Bleck Out m fl:

Döpta

April 2011

DÖDERHULT

April
16 Izac Sven Tommy Berggren
16 Nellie Lovisa Idebrant
16 Liam Nils Valter Erlandsson
16 Mats William Pantzar
24 Ella Anna Marie Olofsson
30 Isabell Linda Helen Engström

KRISTDALA

April
16 Anton Aldor Christoffer Hultgren

PÅSKALLAVIK

April
16 Alma Charlotte Elisabeth Dawson

ABy = Kyrkoherde Anders Byström
HH = Komminister (kh)
Håkan Helleberg
D = Komminister Anders Duvlund
HE = Komminister Håkan Englund
N = Prosten Leif Norrgård

Omvänt i Påskallavik

Vi är vana att se bilder på våra präster och andra agerande i våra gudstjänster – tagna nedifrån kyrkorummet.

Här är en "omvänd" bild: tagen från prästens perspektiv i Påskal-

laviks kyrka i samband med gudstjänsten med "lokala förmågor" i april. Prästen – i detta fall Håkan Helleberg – bad församlingen att le ... Och så fiskade han upp sin kamera ur mässkjortans ficka. Tydligt så snabbt att inte alla hann le...

Färdigsjunget?

Eddy Elmersson kom just in på mitt arbetsrum och var bekymrad över att folk undrar varför han inte sjunger i Döderhults kyrkokör längre.

"Folk tycks tro att jag är missnöjd med kören numera. Men jag har sjungit i samma kör sedan 1957 och allt har helt enkelt en borte gräns – även om jag trivts alldeles utmärkt som körsångare. Och numera är ju mina kyrkliga åtaganden så många att någonstans måste jag sätta en gräns. Och det fick bli vid kören – jag har ju faktiskt gjort en livstidsinsats där ..."

Onekligen får man hålla med om det. Och det känns bra att få förmedla den förklaringen i församlingsbladet.

Leif Norrgård

Gruppförändelse till hushåll

DÖDERHULTS FÖRSAMLING

FÖRSAMLINGENS EXPEDITION

Kyrkebyvägen 2, 572 50 Oskarshamn
Tisd 10-12, tfn.tid vardag: 9-11, tel 105 79, fax 196 10
Kyrkoherden, tel 814 91
Prästmottagning i Kristdala torsd 10-12, tel 701 63

PRÄSTER

Kontraktspastor Leif Norrgård, tel bost 811 58. (tom 30/6)
Kyrkoherde Anders Byström, (from 1/7)
Komminister Anders Duvlund, 76 06 84, tel bost. 911 46.
Mobil 070-232 29 17.
Komminister Håkan Englund tel 76 06 83, bost 105 19.
Komminister (kyrkoherde) Håkan Helleberg,
tel 070-254 69 91, (701 63).

KAMERAL AVDELNING

Kamrer Marita Svensson, 76 06 80
Förvaltningsassistent Eva-Lotte Skoog, tel 187 59

BARN- OCH UNGDOMSVERKSAMHET OCH DIAKONI

Döderhults församlingshem, tel 105 79, 76 06 86
Förs.ass. Kerstin Jutterdal, tel 76 06 86, 841 22
Förs.ass. Helena Karlsson, tel 76 06 82, 070-672 81 39
Musiker Solweig Hjalmarsson-Berg, tel 76 06 81

KYRKOMUSIKER

Döderhult
Kantor Thomas Holmér, tel 104 06, 070-778 35 46
Körexpedition, tel 141 79
Bockara
Kantor Magdalena Jonasson, tel 76 96 06
Kristdala och Påskallavik
Kantor Jeanette Hedlund, tel 76 26 07, 073-818 83 49

VAKTMÄSTERI

Döderhult
Exp i församlingshemmet
tisd-fred 9.30-10, 76 06 85, 76 06 88
Påskallavik
Exp. tisd-fred 9.00-9.30, tel 918 98, 073-390 13 37
Bockara
Carla Nilsson, tel 521 61
Kristdala
Arbetsledare Bertil Josefsson, tel 701 65

FÖRSAMLINGSLOKALER

Döderhult
Anna-Lena Klackenbergs, tel 187 57, 070-686 36 06
Ekersro Diakonigård
Kerstin Jutterdal, tel 76 06 86, 841 22, 76 93 49
Bockara
Carla Nilsson, tel 521 61
Påskallavik (Kyrkans Hus)
Hans Börjesson, tel 913 64, 918 98

Kristdala
Gun Hultgren, tel 705 24

HEMSIDA

www.svenskakyrkan.se/doderhult/
www.minkyrka.se

ANSVARIG UTGIVARE

Eddy Elmersson